अगस्त्यो मैत्रावरुणिः।अश्विनौ। जगती, ६-८ त्रिष्टुप्।

अभूदिदं वयुनमो षु भूषता रथो वृषंण्वान्मदंता मनीषिणः।

धियंजिन्वा धिष्ण्यां विश्वपलावसू दिवो नपाता सुकृते शुचिव्रता॥ १.१८२.०१

धियंजिन्वा- बुद्धिप्रीणियतारो । धिष्ण्या- मेधास्थो । विश्वपलावसू- विश्वपलाये सम्पद्दायको अगितगतीति भावः । दिवो नपाता- दिव्यो । सुकृते- शोभनकर्माणो । श्रुचिव्रता- शुद्धधर्मो । अश्विनो- प्राणापानोपबृंहितश्वासप्रश्वासेशानो पूरकरेचको । तयोः । वृषण्वान्- वर्षकः । रथः प्रचलन्नस्ति । रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः । मनीषिणः- हे मेधाविनः । सु भूषत- एनं विस्तृतया ध्यानभावनया सुष्ठु मण्डयत । मदत- मादयत । इदम्- एतत् । वयुनम्- ज्ञानम् । अभूत- मम अभवत् ॥१॥

इन्द्रेतमा हि धिष्ण्या मुरुत्तमा दुस्रा दंसिष्ठा रुथ्या रुथीतमा।

पूर्णं रथं वहेथे मध्व आचितं तेन दृश्वांसमुपं याथो अश्विना॥ १.१८२.०२

इन्द्रतमा- अतिशयेन इन्द्रवन्तौ ईश्चनशीलावित्यर्थः। घिष्ण्या- मेधास्थौ। मरुत्तमा- प्राणेशौ। दस्ना- दर्शनीयौ। दंसिष्ठा- अतिशयकर्माणौ। रथ्या- रथाहौँ। रथीतमा- अतिशयेन रथेश्वरौ। मध्वः- माधुर्येण। पूर्णम्। आचितम्- सन्नद्धम्। रथम्। वहेथे- नयथः। अश्विना। तेन- अमुना रथेन। दाश्वांसम्- दायकम्। उप याथः- अभिप्राप्तुथः॥२॥

किमत्रं दस्रा कृणुथः किमासाथे जनो यः कश्चिदहिवर्महीयते।

अति क्रमिष्टं जुरतं पुणेरसुं ज्योतिर्विप्रीय कृणुतं वचस्यवे॥ १.१८२.०३

दस्ना- दर्शनीयो । किम् । अत्र । कृणुथः- कुरुथः । किम् । आसाथे- तिष्ठथः । यः । कश्चित् । जनः-मनुष्यः । अहविः- अदाता । महीयते- प्रवृद्धो भवति तम् । अति क्रिमप्टम्- अतिक्रम्य भवतम् । पणेः- आध्यात्मिके वाणिज्यभावसंपन्नस्य । असुम्- प्राणम् । जुरतम्- जरयतम् । वचस्यवे-मन्त्रेच्छवे । विप्राय- मेधाविने । ज्योतिः । कृणुतम्- कुरुतम् ॥३॥

जम्भयतम्भितो रायतः शुनौ हतं मृधौ विदशुस्तान्यश्विना।

वाचंवाचं जरित् रिलिनीं कृतमुभा शंसं नासत्यावतं मर्म॥ १.१८२.०४

अभितः। रायतः- शब्दवतः। शुनः- यज्ञद्रत्यापहारकान् शुनः। जम्भयतम्- द्रावयतमिति भावः। किन्तु यज्ञद्रव्याबाधकशुनकबाधनेन पापमेव भवतीति महाभारतम्। स तया कुद्धया तत्रोक्तोऽयं मे पुत्रो न किंचिद्पराध्यति नावेक्षते हवींपि नावलेढि किमर्थमभिहत इति। न किंचिदुक्तवन्तस्ते सा तानुवाच यस्माद्यमभिहतोऽनपकारी तस्माद्दष्टं त्वां भयमागमिष्यतीति। जनमेजय एवमुक्तो देवशुन्या सरमया भृशं सम्भ्रान्तो विषण्णश्चासीत्। परं यत्नमकरोद्यो मे पापकृत्यां शमयेदिति। अथवा अस्मन्नाशनाय श्वन्नीति श्रुतिवर्णितदुष्टेः प्रेरितान् शुनो जम्भयतम्। आध्यात्मिके तु श्वा श्रुतो जिज्ञासान्वेषणवेदनप्रतीकः। तान् जम्भयतं प्रचालयतम्। जभी गात्रविक्षेपे। अथवा अपश्वानमराधसमिति श्रुत्या अराधसः शुनो द्रावणमुच्यते। अराधः श्वा तु हठपूर्वान्वेषणवेदनप्रतीकः। निर्णयरहितचंचलत्त्वं सानन्तसंशयमन्येषामिदं मा भूयादिति चिन्तनमस्य लक्षणम्। बलात्कारपूर्वान्वेषणेन तत्त्वग्रहणमसमीचीनमिति कारणेन स श्वा अपनेतव्यः। अश्विना। मृधः-सङ्ग्रामान्। हतम्- नाशयतम्। तानि- अध्यात्मसम्पदः। विद्धुः- जानीथः। जरितुः-श्रुतिमन्त्रपरस्य। वाचंवाचम्- प्रतिमन्त्रम्। रिल्निनीम्- रमणीयफलवतीम्। कृणुतम्- कुरुतम्। उभा-उभो। नासत्या- सत्यस्वरूपो। मम- मे। शंसम्- मन्त्रम्। अवतम्- रक्षतम्। ॥ ॥

युवमेतं चंकथुः सिन्धुंषु प्लवमात्मन्वन्तं पक्षिणं तौग्र्याय कम्।

येने देवत्रा मनेसा निरूहथुंः सुपप्तनी पेतथुः क्षोदसो महः॥ १.१८२.०५

येन । देवत्रा- देवेषु । मनसा- चित्तेन । निरूहशुः- प्रवाहपिततं धृतवन्तौ । सुपप्तनी- शोभनपतनौ सन्तौ । महः- महतः । क्षोदसः- मूलशक्तिप्रवाहात् । पेतथुः- तमुद्धृत्योत्पेतथुः । तम् । एतम्- एनम् । आत्मन्वन्तम्- आत्मोपासनमयम् । पिक्षणम्- मुक्तिमयम् । पिक्षी मुक्तिप्रतीकः श्रुतौ । कम्- आनन्दमयम् । प्लवम् । तौप्रवाय- चिद्रश्म्युपासकाय । सिन्धुषु- उदकेषु मूलशक्तिधारासु । युवम्- युवाम् । चक्रथुः- अकुरुतम् ॥५॥

अवविद्धं तौुग्र्यमुप्स्वशन्तरेनारम्भुणे तमिसु प्रविद्धम्।

चर्तस्रो नावो जठेलस्य जुष्टा उद्धिभ्यमिषिताः परियन्ति ॥ १.१८२.०६

अवविद्धम्- पातितम्। जटलस्य- विष्णोरुद्रस्य मध्ये। विष्णोरुद्रं तन्मायाप्रतीकभूतम्। मूलशक्तिधाराधारम्। अप्सु अन्तः- उद्दक्षमध्ये। मूलशक्तिधारायामन्तः। अनारम्भणे- आलम्बनरहिते। तमिस प्रविद्धम्- अन्धकारे पीडितम्। तौग्रचम्- चिद्रश्म्युपासकम्। जुष्टाः- सेविताः। अश्विभ्याम्- प्राणेशाभ्याम्। इषिताः- प्रेरिताः। चतस्रः। नावः- नौकाः तारकशक्तिगतय इति भावः। उत् पारयन्ति- उत्तारयन्ति ॥६॥

कः स्विद्धृक्षो निष्ठितो मध्ये अणीसो यं तौग्र्यो निधितः पर्यर्षस्वजत्।

पुर्णा मृगस्य पुतरौरिवारम् उदिश्विना ऊहथुः श्रोमताय कम्॥ १.१८२.०७

यम् । नाधितः- याचितः । तौग्रयः- चिद्रश्म्युपासकः । पर्यषस्वजत्- स्वरक्षायै जग्राह । पतरोः-प्लवगस्य । मृगस्य- मर्कटस्य । पर्णा इव - पर्णोपलक्षिततरुशाखा यथालम्बनभूतास्तथा । अर्णस्य मध्ये- जीवनोदकमध्ये। कः स्विद्धक्षः- कस्तरुः। निष्ठितः- आलम्बनाय गृहीतः। आरभे- आलम्बनाय। श्रोमताय- श्रुतिलाभाय। अश्विना। उदूहथुः- उध्वं प्रापयथः। वृक्षो भौमभोगः श्रुतौ। भौमभोगो द्विविधः। पुनः पुनभौमविषय एव पातनकुश्चलो भोग एकः। सात्त्विकभौमभोगस्त्वन्यः। चिद्नुभवाय स उपासकमुद्धरित। स एव ब्रह्मणः प्रतीको भवति। अश्विनौ प्राणापानेशनशक्तिभूतावात्मप्रापकभौमभोगो। तस्मात्तौ वृक्षाविति वर्णितौ श्रुतौ ॥७॥

तद्वां नरा नासत्यावनुं घ्याचद्वां मानास उचथमवौचन्।

अस्माद्य सर्दसः सोम्यादा विद्यामेषं वृजनं जीरद्रानुम्॥ १.१८२.०८

नरा- नेतारो । नासत्या- सत्यस्वरूपिणो । वाम्- युवयोः । तत्- तद्भावनम् । अनु- अनुकूलम् । स्यात्- भूयात् । मानासः- अस्मत्प्रामाणिकाः । वाम्- युवयोः । उचथम्- मन्त्रम् । अवोचन्- अवदन् । अद्य- इदानीम् । अस्मात्- एतस्याः । सोम्यात्- सोम्यायाः । सदसः- प्रामाणिकानां विदुषां सभायाः । इषम्- कमनीयं धर्मम् । वृजनम्- वर्जनीयमधर्मम् । विधिनिषेधप्रत्ययम् । जीरदानुम्- जयशीलदानम् । विद्याम ॥८ ॥